

V sobotu 28. května se měla uskutečnit poslední jednodenní výprava tohoto školního roku-a to do Jívové. Podle ohlasů jsem se už před výpravou obával o to, kolik nás bude. Na srazu jsem byl s menším předstihem, podívám se na messenger a vidím, že se Štístko také omlouvá. Ostatní se pomalu trousí na sraz a deset minut před odjezdem nás je devět-všichni kromě Lukáše z Bílé Růže. Zúčastnili se: Já, Vojta, Proke, Martin, Kuba, Matěj, Mamut, Adam(Cedník) a Lukáš.

Nastupujeme tedy do vlaku směr Jívová, kde vystupujeme. Rychle se vydáváme kousek stranou do údolí, pryč od hordy vidláků na výletě. Zahajujeme výpravu a zahrajeme si pár drobných her na rozehrání. Pak postupujeme po staré a zanedbané cestě lesem a hledáme místo k táboření. Zjišťuji, že místo kde jsem chtěl vařit oběd je nepoužitelné, protože lesáci zde vykáceli téměř všechny stromy. Rozhodneme se tedy přebrodit přes potok na druhou stranu. To se ale ukáže jako problém, protože někteří se ve vodě potácí jak stožár ve větru a Martin se několikrát pořádně rozmázne. Bohužel zjistíme, že na druhé straně to není o moc lepší, a tak se musíme brodit zpět, což někteří odnesou dalším namočením své osoby. Pokračujeme tedy dál a utáboříme se na krásném místě pod loukou, kde je už i ohniště. Začíná příprava oběda, tedy buřtguláše. Všichni se zapojí a za chvíli je vše nachystáno a začínám vařit. Většina ostatních se jde osvěžit do potoka, který se promění v bitevní zónu. Létají zde řasy a za chvíli už jsou všichni černí a mokří. Já s Šotoušem a Kubou dokončujeme guláš a povoláváme ostatní. Jídlo se nám povedlo a všichni se narvali až k prasknutí, chvíli tedy odpočíváme.

Je čas pokračovat a tak se balíme a vyrážíme směr Domašov. Přelézáme skály a sápeme se do kopce, někteří těžce sypou a sotva zvedají nohy. Za chvíli se cesta narovná, a my odpočíváme. Vysvětlím pravidla další hry, všichni kromě mě a Šotouše budou představovat dezertéry, kteří se před námi skrývají v lese. My je nesmíme z cesty uvidět, jinak prohráli. Hrajeme dvě kola a posouváme se o kus dopředu k cíli. Do Domašova vcházíme kolem hřiště, kde právě probíhají nějaké vidlácké slavnosti a smějeme se místnímu hudebnímu vkusu. Protože máme ještě dost času, tak na přání členů zakempíme v místním pajzlu. Tam teče limonáda proudem a hojně se nakupuje Crack (ry) a lízátko. Vydáváme se k vlaku, a hrajeme na nádraží Demonstraci, zatím co jdu koupit lístek. Pak hodnotíme výpravu a rychle nasedáme na vlak zpět do Olomouce. Výprava se myslím vyvedla, počasí vyšlo nádherně a jediným minusem byl ten počet...

Tadeáš